

BELA LISA, IZIN KONEC

Danilo Lokar

... Koradin si dela prostor pri vratih ej le počasi vi nepočakanci dajte človeku da pride ven in naprej spet me je buril in vrtal razviharil me je ali komu to kaj pomaga duša saj ni lažje težje je lažje in težje daj mi še požirek konjaka požirek ali dva curek in tako naprej ali ne grizi me kaj se bodo pobili na stopnišču pretesno je moralo biti široko položno kakor v Milanu princ Umberto bi lahko jezdil na konju gor »prekleti Turčin ti!« »kdo je Turčin« »z orožjem je prepovedano hoditi k ženski« »pusti vendar in vendar mene ki čakam že tretji večer« »O lalala počasi po vrsti kakor so hiše v Trstici« »pa se nastavi zadaj« »jebemtiboga in mater tvojo kaj bom šel na cesto« »ljudje zabodel me je ranil kri kri v hlačnici polno se je nateklo« »ti nisi s čistim razumom« »plačam plačam pusti me« »po vrsti« »na komando ubijalci prekleti Kristusa bi linčali« »na zdaj je spodaj zdaj je na tleh zdaj bo mir ali nimaš zadosti ali nimaš« »kdor čaka dočaka« »dočaka da ga sunejo v zadnji konec dočaka da ga pohodijo ne z zobmi samo ne z zobmi moje nedri so mehke dojka je voljna ali samo nalahko madona ti ližeš rad kakor tele pri tretjem tednu podoji se moj fantek tvoja mamca ti ponuja samo pokušaj kako je to sladko kako je to toplo saj je tvoje mamce srčna kri notri dasi je samo mlečke vendar je tvoja majčica notri nesrečni fantek zakaj pa nočeš piti zakaj pa ne bi prijel grdi fantek vse to nabito nedro je pripravljeno zate od snoči čaka in te prosi in te samo čaka in ga bo razneslo ker tako boli ker je natrcano ker čaka tvojih ustec pa ne da bi res mislil da moraš proč proč proč od svoje preljubljene proč od luči in sveta proč od vsega boga dušica kdo ti je pa zavdal kdo ti je to obesil kdo te je pa speljal na takšna pota pokaži mi ga s prstkom pokaži nanj da bi se midva ločila sladki pobič materino upanje materina deteljica materina sreča in nesreča in življenje in vse kaj butaš kakor teliček v vime težko je in polno komaj nosim poln meh za vseh za smeh in greh in nekaj teh le butaj samo ne z zobmi vseeno boli sopeš kakor kovaški meh tudi jaz sopem ali to je čisto nekaj drugega zraka manjka zmeraj manj ga je kdo mi ga da kdo bi mi pomagal pa res če si ne bom sama pomagala zmeraj sem vsem pomagala kdo bi pa meni zdaj prav zdaj in tule pri priči daj končaj že jaz sem pri kraju čisto na robu še požirek konjaka mi daj zmeraj pozabim to ni moja pot ali Truda in Činčin in Hoj fu nikoli ne pozabijo zmeraj se krepčajo zmeraj si nalivajo poguma to pa je potrebno kakor Noetova barka sredi nabuhlih oceanov plavamo v tej zapuščeni hiši

sredi samotne doline tuje zemlje daleč so vasi in mesta kam ste nas zapeljali ej ej Noetova barka vesoljni potop sredi semen semena nas nosijo samo do okna samo teh nekaj korakov tam je zraka zadosti milosti polna saj je vse črno ljudi tudi za hišo ki odjemlješ grehe sveta vlovili me bodo če skočim skozi okno prav ali narobe roke bodo stegnili in hrbte bodo upognili in pala bom enkrat zgoraj drugič spodaj to je zmeraj tako drži steklenico steklenica naj gre naprej lovi lovi lovi ravno ti ki čepijo pod zidom so pravi ti ki igrajo moro kaj me boste res nesli fantje le me nesite pod tisti glogov grm me položite tu tu na brežinici je prikladno glogov grm diši v maju sladko in grenko joj joj joj kakšna vrsta se je napravila saj to gre okoli hiše joj joj joj saj to gre na cesto to je pa dolga kača kje je moja steklenica konjaka kakor okoli sveta je dolga kača gospodinja spet vpije spet se mrači in zato spet vpije ker se mrači spet teka po hiši gor dol in mrači se in okno je odprto saj nisem skočila tako visoko ali zraka zraka zraka in luč se je usula na plano in Hoj fu je na oknu in maha s steklenico in se je glasno sporekla Hoj fu je prinesla steklenico meni ker je vedela vse je vedela ali Činčin je stekla in gospodinja je odprla gramofon in gramofon vrešči kakor papiga in luč in gramofon lijeta v širokem potoku skozi okno čisto lahko sem skočila in tudi steklenico sem rešila in gramofon ne bo več utihnil in luč ne bo več ugasnila kadar Kitajci kaznujejo napravijo tako da nima obsojenec tudi po noči miru dramijo ga zbadajo in nazadnje ne luč in gramofon ne bosta pretihnila več ali treba bi bilo premisliti tudi na to kaj spet vrešči gospodične gospodične gospodične ali je vojaški zbor zmeraj v mraku gospodične gramofon pa jaz pa pojdem na Tirol na Tirol na Tirol sajs Marička moja saj te rad imam na Tirol na Tirol to je po kitajsko vso noč ga drezajo ko zapre oči in kinkne drezajo in spet poskoči z glavo in odpre oči kje pa sem Hoj fu je naravnost povedala da ga zbadajo ali ščipajo pa tudi z mrzlimi curki za vrat po kitajsko daj mi no požirek tudi z zrakom na zraku zaradi zraka ni prav in ta luč sega sem na plano kakor turška sablja kaj spet vriska Činčin ki je sunila steklenico bila je moja zraka moja še en požirek eden in eden sta dva in še eden so trije Truda bleketa in maha nocoj nas bo konec spet so novi prišli sveža kompanija na novo lakirana saj ne bo skočila tudi Truda skozi okno ne ne ne dvakrat pa ne ti si se spet ustavil na rep si se postavil poznam te goro bi prevrtal skozi skalo bi šel moje srce ne more več ali to je človeško srce ali to je zaradi srca zaradi človeka ker je dalo zadosti ali še bi rado zraka ali to je vse skupaj Jezus je šel Jezus pred mano Jezusovo srce nova kompanija ne več in ne dvakrat tudi Trudi je zmanjkalo zraka daj mi da srknem o ti lišček ti prepeluh ti kos in sveder sveder za na oni svet o fantje

granatjerji s Sardinije le jih gonite repete repetente do morja v morje z njimi na dnu morja surovo človeško meso bi žrli vročo žensko kri bi lokali v morje na repu vrste se nastavljajo zadaj z granatami nanje v morje ne boste obirali mojih kosti ne glodali v morje hrust hrustali —
— — — zra — — zra — —

Koradin se je vračal pred jutrom. Daleč zunaj je srečaval na cesti krdela vojakov, ki so raztreseni in zdolgočaseni odhajali. Stopal je čisto počasi in previdno, ko se je bližal hiši. Sence so bile na poti in so se živo premikale. Vzdignil je glavo, zdelo se mu je, da se je nalahko usločila senca, ki se je pomaknila čez sedlo pri Sv. Pavlu na Planini in se napotila proti morju in na jug proti Brindisiju in Tarantu. Ali se je vračala na svoj prvi dom? Ali bilo je samo hip, trenutek. Šel je ob hiši naokoli in uzrl nekaj svetlega. Kakor bela lisa snega, ki je ostala izza zime v osojah, se je svetilo njeno telo iz utripajočega mraka pred zapoznelim svitom. Skoraj po prstih je stopal proti beli lisi.

Velike maše je konec, je pomislil.

Oprezoval je, ali se bo zganila. Obstal je kakor ukopan, ko je razumel, da se bela lisa ne bo zganila nikoli več.

Samo kopnela še bo, je ugibal, samo še kopnela, izkopnela.